

عنوان مقاله:

همچو عکس ماه اندر آب جو؛ نقدی بر مقاله «طرحی برای طبقه بندی انواع ادبی در دوره کلاسیک»

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 10، شماره 39 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

عباس واعظ زاده - Assistant Professor of Persian language and literature/University of Birjand

خلاصه مقاله:

ارجاع نویسی و مستندسازی امروزه یکی از ملزومات اصلی و مسلمات تحقیق محسوب می شود. از همین رو کتاب های روش تحقیق از یک سو و مجلات علمی- پژوهشی از سوی دیگر، تاکید و حساسیت فراوانی بر این امر دارند. در یکی از کتاب های روش تحقیق در این باره می خوانیم: سیل مقاله ها در همایش ها و نشریات دانشگاهی و در پی آن تالیف مقالات همسان و همانند، کار دانشگاهیان را دشوار کرده است. برای پژوهشگر دانشگاهی، شناخت اطلاعات اصیل و استناد به صاحب اصلی اندیشه و منابع دست اول یک ضرورت مسلم است (فتوحی، ۱۳۹۳: ۲۱۹). نگارنده در حین مطالعه مقالاتی در حوزه مطالعاتی خود (انواع ادبی)، متوجه مشابهت هایی بین مطالب یک مقاله علمی- پژوهشی با مقاله متقدم بر آن شد؛ مطالب مشابهی که نشانه ای مبنی بر اقتباس مشروع و مستند آن ها از منبع متقدم وجود ندارد. نویسنده مقاله «طرحی برای طبقه بندی انواع ادبی در دوره کلاسیک» (۱۳۸۸) در «بخش اول» مقاله خود - که به طبقه بندی انواع شعر فارسی اختصاص دارد - نظرات و ایده هایی را در این خصوص مطرح کرده است که پیش از آن در مقاله «انواع ادبی در شعر فارسی» (پورنامداریان، ۱۳۸۶) مطرح شده است، اما هیچ اشاره و ارجاعی به آن نداشته است.

کلمات کلیدی:

Pathology research؛ Research ethics؛ Reference؛ Academic article؛ Genre،
آسیب شناسی تحقیق؛ اخلاق پژوهش؛ ارجاع نویسی؛ مقاله علمی- پژوهشی؛ انواع ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836113>

